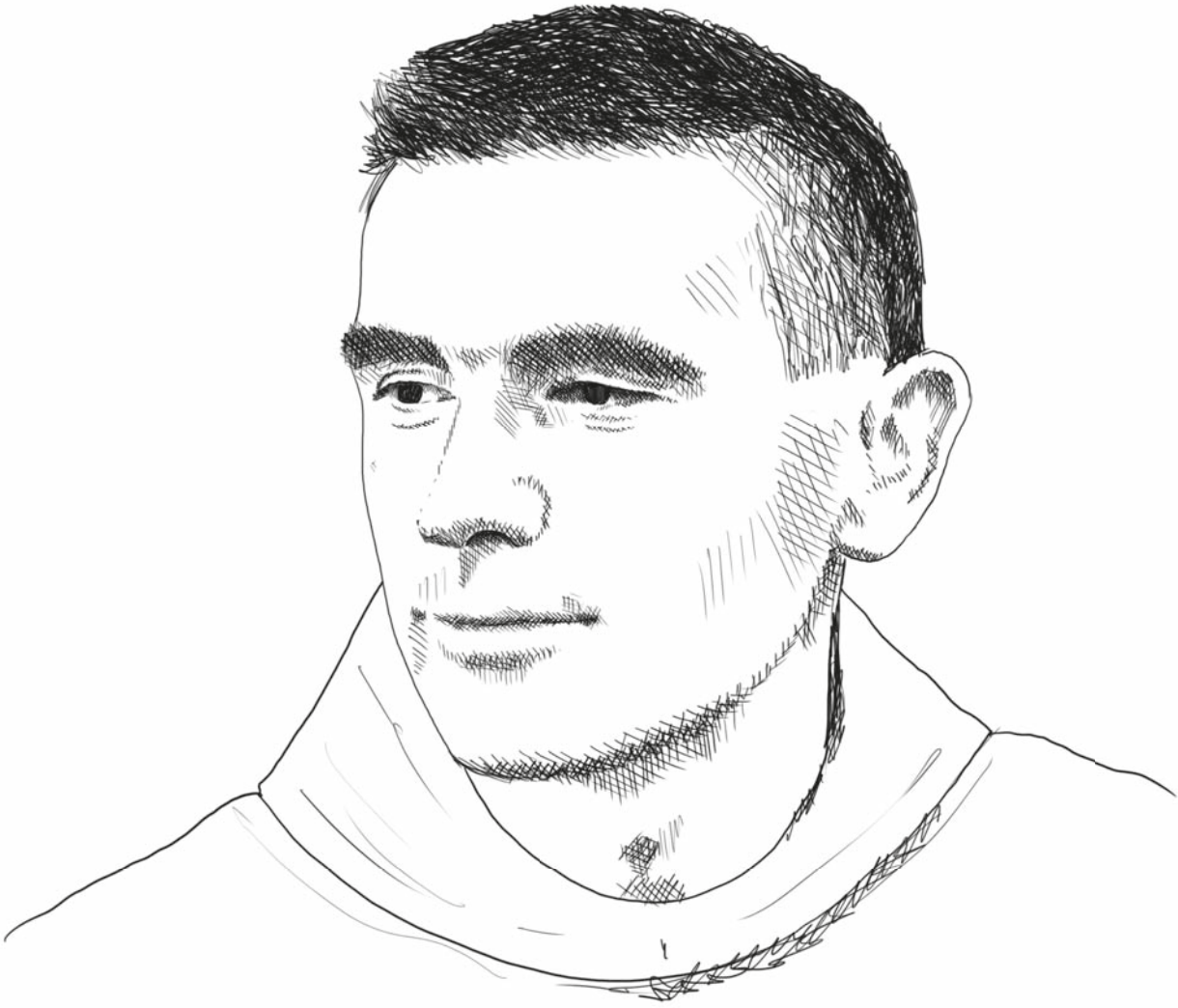
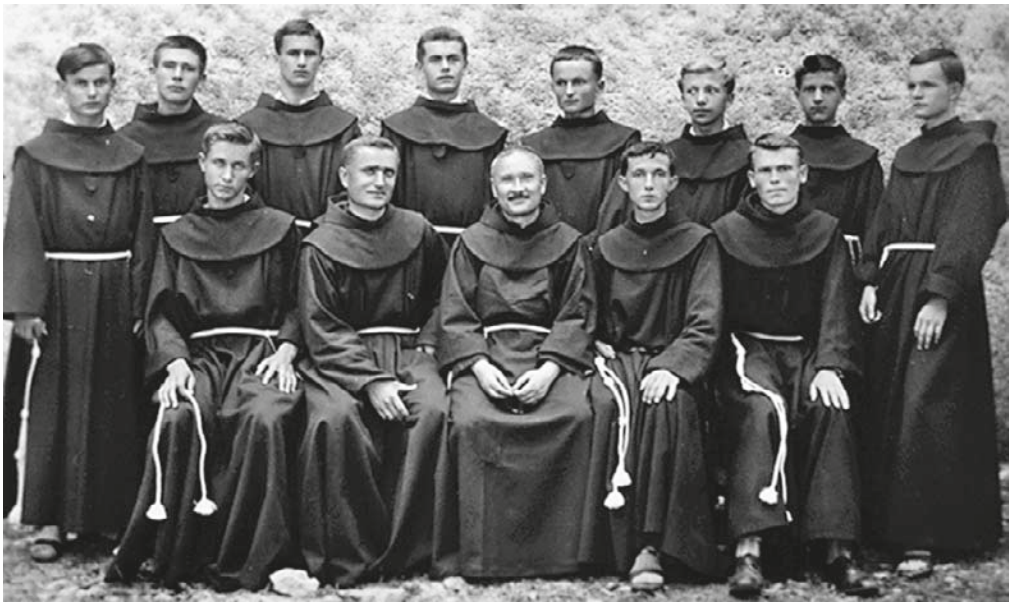

fra Žarko Leventić

ŽUPNI VIKAR NA ŠIROKOM BRIJEGU

U drinovačkom kraju, u obitelji Stipe i Janje Leventić, dana 27. kolovoza 1919. godine rodio se dječak kojemu je na krštenju, već sljedećega dana, nadjenuto ime Jerko. Nakon pučke škole u rodnim Drinovcima Jerko je položio prijamni ispit i kao kandidat za franjevački red započeo je školovanje u gimnaziji na Širokome Brijegu. Nakon šestoga razreda ulazi u novicijat i uzima ime fra Žarko, nakon čega završava preostala dva razreda gimnazije i polaže maturu.

Fra Žarko je studij bogoslovije započeo u jesen 1939. u Mostaru, upravo u vrijeme kada je u Europi započeo drugi veliki rat prošloga stoljeća. On će obilježiti i vrijeme njegova studija i vrijeme svećeništva. Zbog ratnih prilika fra Žarko nije mogao, kako je to onda bilo uobičajeno, poći studirati u inozemstvo, pa je svih pet godina studija završio u Mostaru. Za svećenika je zaređen 1943. godine,

fra Žarko Leventić kao novak na Humcu 1936. godine, stoji drugi slijeva

ali mladu misu, kao ni ostala sedmorica mladomisnika iz njegove generacije, nije mogao odmah slaviti u rodnome mjestu, opet zbog ratnih prilika. Svi su je proslavili istoga dana u franjevačkoj crkvi u Mostaru. Prva i jedina služba bila mu je ona duhovnoga pomoćnika na Širokome Brijegu, na koju je došao u kolovozu 1944. godine.

Oni koji su ga poznavali svjedoče da je imao smisao za veselje te da je u društvu, nenametljivo i prirodno, često bio onaj koji je unosio vedrinu i progovarao u ime drugih. Imao je snažan glas, upravo onaj kojim će, premda bolestan, predvoditi molitvu u noći sa 6. na 7. veljače 1945. godine na Širokom Brijegu – uoči samoga kraja onoga Briga kakav je dotad postojao i ovozemaljskog života fratara koji su ondje živjeli.

Svjedoci o fra Žarku govore još nešto: u vrijeme borbi za Široki Brijeg, teško se probijajući kroz vojne položaje, odlazio je u okolna sela kako bi starima i bolesnima dijelio sakramente, i onda kada je to značilo izložiti vlastiti život opasnosti. Tijekom jednoga takvog pohoda obolio je od tifusa te je, bolestan, dočekao svoju smrt.

fra Žarko Leventić čuči sdesna, u Međugorju na krizmi 1944. godine

Katekizam Katoličke Crkve uči da sakrament reda suobličuje ređenika Kristu. Fra Žarko je to posvjedočio vlastitim životom, jer su se u njegovu služenju povjerenom narodu ostvarivale Kristove riječi: *Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje* (Iv 15,13).

Spomenimo još jedan podatak iz njegova životopisa: vojsku nije služio. Ipak, ni to, ni činjenica da je bio bolestan, te da ni on, a niti bilo tko od fratara na Brijegu u to ratno vrijeme nije izišao iz okvira civilnoga, a posebno redovničkoga života, nije osobito zasmetalo partizanima da, po osvajanju Širokoga Brijega 7. veljače 1945., ubiju njega i još jedanaestoricu njegove braće. Pobijene fratre potom su bacili u ratno sklonište i zapalili, a sklonište zatrpali. Pokopan je na Širokome Brijegu te je jedan od onih fratara za čiji se grob zna.

Sluga Božji fra Žarko Leventić ubijen je iz mržnje prema vjeri u 26. godini života, 9. redovništva i 2. svećeništva. Možda su počinitelji mislili kako su njegovim ubojstvom uspjeli u svome naumu: uskratiti Crkvi i narodu još jednoga svećenika, pastira povjerenoga stada. U posljednjim trenutcima mogao je zatajiti ono što jest i tako možda spasiti svoj život. Nije to učinio ni on, ni itko od njegove braće. I kao da im je time fra Žarko, zajedno sa svojom braćom, *izmakao* iz ruku. Nisu mu, naime, oduzeli život, nego ga je on sam od sebe položio (usp. Iv 10,18) za ono u što je vjerovao i za poziv koji je živio.

Crkva moli: *Tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja, a ne oduzima; i pošto se raspadne dom ovozemnog boravka, stječe se vječno prebivalište na nebesima* (Rimski misal, Predslovlje pokojničko, I.). Fra Žarko je prerano otišao s ovoga svijeta, ali vjerujemo da je ovaj život zamijenio vječnim te da nas sada sve zagovara u Nebu.

Tvojim se vjernima, Gospodine, život ne oduzima, već mijenja. Neka se i naš život, po primjeru naše braće, kako njihova žrtva ne bi bila uzaludna i besplodna, mijenja i učvršćuje u vjernosti Tebi. Amen.

fra Slaven Brekalo

SLUGA BOŽJI FRA ANDRIJA TOPIĆ I 49 BRAĆE

SVJEDOCI VJERE

Zagreb, 2026.